

คุณลักษณะของผู้ให้การปรึกษาที่พึงประสงค์
จากการรับรู้ของนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 1
โรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครขอนแก่น

Counselor's Desirable Characteristic as Perceived by
Mattayomsuksa I Students in School under
Nakhon Khon Kaen Municipality

ช่อผกา อ.สมใจ (Chophaka Or somchai) *
กาญจนา ไชยพันธุ์ (Ganjana Chaiyapan) **

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลำดับความสำคัญคุณลักษณะของผู้ให้การปรึกษาที่พึงประสงค์จากการรับรู้ของนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 1 โรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครขอนแก่นและเพื่อเปรียบเทียบคุณลักษณะของผู้ให้การปรึกษาที่พึงประสงค์จากการรับรู้ของนักเรียนตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 1 โรงเรียนในสังกัดเทศบาล จำนวน 265 คน

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ 1) ลำดับความสำคัญคุณลักษณะของผู้ให้การปรึกษาที่พึงประสงค์จากการรับรู้ของนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 1 โรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครขอนแก่น สรุปเป็นรายด้านที่นักเรียนให้ความสำคัญมากหมดทุกด้าน ได้แก่ด้านดังต่อไปนี้ ด้านมนุษยสัมพันธ์ ด้านความเป็นผู้นำด้านบุคลิกภาพ ด้านความประพฤติและคุณธรรม ด้านความรู้และทักษะในการแนะแนว และด้านประสบการณ์การแนะแนวและการดำเนินชีวิต 2) การเปรียบเทียบคุณลักษณะของผู้ให้การปรึกษาที่พึงประสงค์จากการรับรู้ของนักเรียนตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันมีการรับรู้ของคุณลักษณะของผู้ให้การปรึกษาที่พึงประสงค์ทั้ง 6 ด้าน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: นักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 1 คุณลักษณะของผู้ให้การปรึกษาที่พึงประสงค์ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
Keywords: Mattayomsuksa I Students, Counselor's Desirable Characteristic, Learning Achievement

* นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาและการให้คำปรึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น
** รองศาสตราจารย์ สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาและการให้คำปรึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

Abstract

The objectives of this research were: 1) to study the sequence of importance in Counselor's Desirable Characteristic as perceived by Matayomsuksa 1 Students in Schools under jurisdiction of Nakhorn Khon Kaen Municipality, 2) to compare the Counselor's Desirable Characteristic as perceived by Matayomsuksa 1 Students, based on the learning achievement. The samples using in this study were 265 Matayomsuksa 1 Students in Schools under jurisdiction of Nakhorn Khon Kaen Municipality.

The research findings were concluded as follows: 1. The sequence of importance in Counselor's Desirable Characteristic as perceived by Matayomsuksa 1 Students in Schools under jurisdiction of Nakhorn Khon Kaen Municipality, the students gave an importance in "High," level in every aspect as follows: the human relation and the leadership, the personality, the conduct and virtue, the knowledge and skill in guidance, the guidance experience and livelihood. 2. The comparing Counselor's Desirable Characteristic as perceived by Matayomsuksa 1 Students, based on the learning achievement, found that there were significant differences in perception of students with different learning achievement levels on desirable characteristic in 6 aspects including, at .05 level.

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาเป็นปัจจัยพื้นฐานอย่างหนึ่งที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาระดับความรู้และความสามารถของประชากรมนุษย์อันเป็นไปเพื่อการพัฒนาประเทศในทุกสภามุมภาคทั่วโลก (UNESCO, 2004) ซึ่งสอดคล้องกับ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2545) ประเทศไทยโดยประกาศพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ได้กำหนดแนวทางในการจัดการศึกษาไว้ว่า การจัดการศึกษาต้องยึดหลักการที่ว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด ฉะนั้น ครูผู้สอนและผู้จัดการศึกษาจะต้องเปลี่ยนแปลงบทบาทจากการเป็นผู้ชี้แนะ ผู้ถ่ายทอดความรู้ไปเป็นผู้ช่วยเหลือ ส่งเสริมและสนับสนุนผู้เรียนในการแสวงหาความรู้จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ และให้ข้อมูลที่ถูกต้องแก่ผู้เรียนเพื่อนำข้อมูลเหล่านั้นไปใช้สร้างสรรค์ความรู้ของตน การจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานนอกจากจะมุ่งปลูกฝังด้านปัญญาพัฒนาการคิดของผู้เรียนให้มีความสามารถในการคิดสร้างสรรค์คิดอย่างมีวิจารณ์ญาณแล้ว ยังมุ่งพัฒนาความสามารถทางอารมณ์ โดยการปลูกฝังให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าของตนเอง เข้าใจตนเอง เห็นอกเห็นใจ

ผู้อื่น สามารถแก้ปัญหาข้อขัดแย้งทางอารมณ์ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กำหนดในระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีมาตรการให้จัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาป้องกันแก้ไข โดยให้ครูประจำชั้นหรือครูที่ปรึกษาเป็นผู้ดำเนินงานซึ่งบทบาทหน้าที่ของครูที่ดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีบทบาทหน้าที่ตามกรอบการทำงานซึ่งบทบาทของครูที่สำคัญมากที่สุดคือการให้คำปรึกษานักเรียน ปัญหาของเด็กและเยาวชนมีแนวโน้มจะเพิ่มขึ้นจะเห็นได้จากสถิติเด็กและเยาวชนถูกส่งเข้าสถานพินิจฯ ในปี พ.ศ. 2551 มีจำนวน 42,102 คน จากการวิเคราะห์เป็นผลมาจากการจัดการศึกษาที่ไม่สามารถพัฒนานักเรียน ทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา ดังนั้นสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานและกระทรวงสาธารณสุข ได้ร่วมกันวางรากฐานพัฒนานักเรียนที่เรียกว่า ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ซึ่งมีระบบการให้คำปรึกษาเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้อง (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2552) โดยสอดคล้องกับข้อมูลของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2552) ที่สรุปว่าการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนที่ถูกดำเนินคดีโดยสถานพินิจฯ ทั่วประเทศไทยในไตรมาสสี่ ปี 2551

มีจำนวน 10,967 คดี โดยรวมผู้กระทำผิดส่วนใหญ่เป็นเพศชายสูงถึงร้อยละ 91.06 ระดับการศึกษามัธยมศึกษา ร้อยละ 39.28 อีกข้อมูลหนึ่งที่สะท้อนถึงปัญหาอาชญากรรมของวัยรุ่น คือ ผลการสำรวจสถานการณ์และเกณฑ์ (Norms) ความฉลาดทางอารมณ์ของเด็กไทย พ.ศ. 2550 พบว่า ค่าคะแนนเฉลี่ยด้านการควบคุมอารมณ์ในปี 2550 มีค่าคะแนนเฉลี่ยรวมเท่ากับ 65.85 ลดลงเมื่อเทียบกับ ปี 2545 มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 69.77 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552) นักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 1 อยู่ในวัยที่เป็นเยาวชนซึ่งเป็นวัยที่เริ่มเข้าสู่วัยรุ่นตอนต้นอายุ 12-20 ปี มีความเปลี่ยนแปลงทั้งร่างกายและจิตใจ ซึ่งต้องการการปรับตัว ถ้าปรับตัวไม่ได้ก็จะเกิดความเครียด (จิตวิทยา, 2552) ประกอบกับการปรับตัวด้านการเรียน จากประถมศึกษาสู่ระดับมัธยมศึกษา ความต้องการในการรับคำปรึกษาจากครูอาจารย์จึงมีมาก ทั้งยังเกิดระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามที่สำนักงานการศึกษาระดับพื้นฐานกำหนดให้ครูทุกคนเป็นครูที่มีหน้าที่ให้คำปรึกษา สร้างความรู้สึกรักให้นักเรียนเกิดความนึกคิดที่ดีต่อตนเอง ในทางบวก เห็นว่าตนเองมีความสำคัญ มีคุณค่า มีความหมาย ให้ความรู้สึกนับถือตนเอง และเกิดความเชื่อมั่นในตนเอง มีความพึงพอใจ เห็นความมีคุณค่าของตนเอง ในขณะที่ทำกิจกรรมต่าง ๆ (วิเชียร อินทรสมพันธ์, 2551) ซึ่งเป็นเกราะป้องกันตัว สามารถแก้ปัญหาได้ดี สามารถจัดการกับความกังวลและความเครียดที่เกิดขึ้นได้ หากพบกับความล้มเหลวก็ไม่ท้อแท้ มีพลังต่อสู้กับอุปสรรคต่าง ๆ หากมีความทุกข์เกิดขึ้นก็จะไม่จมอยู่กับความทุกข์นั้น นานเกินไป เป็นสาเหตุให้ครูอาจารย์ต้องคำนึงถึงหลักการ คุณลักษณะของผู้ให้การศึกษาจากการรับรู้ของนักเรียน และหลักความจริงจากเหตุผลนี้เอง จึงทำให้ผู้วิจัยสนใจ ศึกษาคุณลักษณะผู้ให้การศึกษาที่พึงประสงค์จากการรับรู้ของนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 1 โรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครขอนแก่น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาลำดับความสำคัญคุณลักษณะของผู้ให้การศึกษาที่พึงประสงค์จากการรับรู้ของนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 1 โรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครขอนแก่น

2. เพื่อเปรียบเทียบคุณลักษณะของผู้ให้การศึกษาที่พึงประสงค์จากการรับรู้ของนักเรียนตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ผู้วิจัยได้กำหนดระเบียบวิจัยดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

นักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 1 โรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครขอนแก่น 6 โรงเรียน ที่เข้ารับการศึกษในปีการศึกษา 2555 จำนวน 849 คน

ผู้วิจัยได้ใช้ตารางของเครซีและมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970) ในการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยจากจำนวนประชากร 850 คน ซึ่งมีค่าใกล้เคียงกับจำนวนนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 1 โรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครขอนแก่น จำนวน 849 คน จะได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 265 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้มาโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น One-stage Stratified Random Sampling (บุญชม ศรีสะอาด, 2535) ซึ่งมีขั้นตอนและวิธีการดังนี้

1) แบ่งโรงเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม (โดยใช้จำนวนนักเรียนตามเกณฑ์ของเทศบาลนครขอนแก่น) คือ โรงเรียนขนาดใหญ่ และโรงเรียนขนาดเล็ก

2) สุ่มจำนวนนักเรียนด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยสุ่มแบบจับฉลาก

2. ประเด็นที่ศึกษา

ประเด็นที่ศึกษา คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และคุณลักษณะของผู้ให้การศึกษา

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้พัฒนาจากแบบสอบถามคุณลักษณะของผู้ให้การศึกษาของ กาญจนา ไชยพันธุ์ (2540)

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

1) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น ออกหนังสือขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลนักเรียนระดับมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 1 จากผู้อำนวยการโรงเรียนที่มีนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

2) ผู้วิจัยพหุวิธีของข้อมูลของกลุ่มตัวอย่าง โดยได้ขอการรับพิจารณาด้านจริยธรรมการวิจัยจาก คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

3) ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างระหว่าง เดือน มิถุนายน พ.ศ. 2555

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

1) ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างนักเรียน วิเคราะห์โดยหาค่าร้อยละ

2) นำคะแนนที่ได้จากแบบสอบถามแต่ละกลุ่มมาหาค่าเฉลี่ย (X) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของกลุ่มตัวอย่าง และข้อมูลทั่วไป

3) เปรียบเทียบคุณลักษณะของผู้ให้การศึกษาที่พึงประสงค์จากการรับรู้ของนักเรียนแตกต่างกันตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA)

ผลการวิจัยและอภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาคุณลักษณะของผู้ให้คำปรึกษาที่พึงประสงค์จากการรับรู้ของนักเรียนมัธยมศึกษา ชั้นปีที่ 1 โรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครขอนแก่น ผู้วิจัยได้สรุปดังต่อไปนี้

1. เพื่อศึกษาลำดับความสำคัญคุณลักษณะของผู้ให้การศึกษาที่พึงประสงค์จากการรับรู้ของนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 1 โรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครขอนแก่น

จากการวิจัยลำดับความสำคัญคุณลักษณะของผู้ให้การศึกษาที่พึงประสงค์จากการรับรู้ของนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 1 โรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครขอนแก่น 3 ลำดับแรกที่นักเรียนให้ความสำคัญ คือ ด้านมนุษยสัมพันธ์และด้านความเป็นผู้นำ ด้านบุคลิกภาพ ด้านความประพฤติและคุณธรรม สอดคล้องกับนิรมล เกตุวงศ์ (2543) ที่ทำการศึกษา กับกลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 1 พบว่า บุคลากรหรือบุคคลผู้ให้คำปรึกษาควรมีคุณลักษณะ คือ มีมนุษยสัมพันธ์ดี ได้แก่ ใจดี เป็นกันเอง อารมณ์ดี พูดสุภาพ จริงใจ เป็นต้น รองลงมาคือด้านมีความรู้

เกี่ยวกับการบริการให้คำปรึกษาและบุคลิกภาพที่ดี ซึ่งความต้องการดังกล่าว แสดงให้เห็นว่า ครูหรือบุคลากรผู้ทำหน้าที่ให้การศึกษาควรจะต้องตระหนักถึง คุณลักษณะที่นักเรียนต้องการเพื่อให้เด็กนักเรียนกล้าที่จะขอรับการปรึกษาซึ่งอาจจะเป็นเพราะว่าวัยรุ่นเป็นวัยที่กำลังปรับตัวและคล้ายกับผลวิจัยของจารวิ ชัยรัตน์ (2541) ที่พบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 3 ของโรงเรียน ขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา กิ่งอำเภอเวียงเชียงรุ้ง จังหวัดเชียงราย มีความต้องการครูแนะแนว หรือบุคคลที่ให้คำปรึกษาที่มี ลักษณะมีความเป็นผู้นำสูง และบุคลิกภาพน่าศรัทธา แสดงให้เห็นว่าลักษณะผู้ให้คำปรึกษามีผลเป็นอย่างมาก ต่อการให้การศึกษาแก่นักเรียนนอกจากนี้ยังสอดคล้อง กับงานวิจัยของผกาพรรณ อยู่สกุล (2551) ที่กล่าวถึง ด้านคุณลักษณะผู้ให้การศึกษาที่สำคัญที่สุด คือ ด้านความมีมนุษยสัมพันธ์กับผู้อื่น และความเป็นผู้นำ ที่รู้จักการแบ่งเวลาในการพัฒนาความรู้ความสามารถและ สอดคล้องกับจัน แบรี่ (Jean Berry, 2538 อ้างถึงใน มัลลวรี อดุลวัฒนศิริ, 2554) เสนอแนะว่า ผู้ที่จะทำหน้าที่ ให้คำปรึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพควรมีคุณลักษณะ เช่น ๆ คือ มนุษยสัมพันธ์ที่ดี อดทนใจเย็นมีหน้าที่ที่เป็นมิตร และความประพฤติดีกล่าวคือการเป็นผู้รับฟังที่ดีและ ใช้คำพูดได้เหมาะสมคล้ายกับงานวิจัยของออร์ก (Orwig, 1974) ซึ่งได้ศึกษาความต้องการเกี่ยวกับคุณลักษณะ ของผู้ให้คำ ปรึกษา และกลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนผิวสี ที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนมัธยมศึกษา ผลการศึกษา พบว่านักเรียนต้องการผู้ให้คำปรึกษาที่มีความเป็นมิตร ได้รับการฝึกอบรมมาเป็นอย่างดี มีความเป็นผู้นำ เพื่อที่จะมาช่วยเหลือและแก้ปัญหาให้กับเขา แต่เชื้อชาติ เพศ การแต่งกาย การไว้ทรงผม และการใช้เครื่องประดับ ของผู้ให้คำปรึกษามีใช้เป็นองค์ประกอบ

2. เพื่อเปรียบเทียบคุณลักษณะของผู้ให้การศึกษาที่พึงประสงค์จากการรับรู้ของนักเรียนตาม ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ระดับที่ .05 หมายถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน มีการรับรู้ของคุณลักษณะของผู้ให้การศึกษาที่ พึงประสงค์ทั้ง 6 ด้านคือ ด้านมนุษยสัมพันธ์

ด้านประสบการณ์การแนะแนวและการดำเนินชีวิต ด้านบุคลิกภาพ ด้านความประพฤติและคุณธรรม ด้านความเป็นผู้นำ และด้านความรู้และทักษะในการแนะแนวแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับผลการวิจัยของศิริลักษณ์ ห้าวหาญ (2544) ที่ทำการศึกษาระดับความต้องการบริการให้คำปรึกษาด้านการปรับตัวระหว่างชีวิตในบ้าน กับโลกภายนอกของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพวิทยาลัยการอาชีพกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี พบว่า นักศึกษาที่มีเพศต่างกันและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ต่างกัน มีความต้องการการบริการให้คำปรึกษาด้านต่าง ๆ โดยรวมและเป็นรายด้านไม่แตกต่างกัน และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของณัฐพร ชนะชนม์ (2544) ที่ศึกษาและเปรียบเทียบการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาที่ปฏิบัติงานจริงและพึงประสงค์ตามความคิดเห็นของนักเรียนระดับ ปวช. และนักศึกษาระดับ ปวส. ของโรงเรียนสงขลาเทคโนโลยี ผลการวิจัยคือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ต่างกันมีความต้องการอาจารย์ที่ปรึกษาที่ปฏิบัติงานจริงไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานของ อุบลวรรณ สอนมาลี (2553) ในการศึกษาความคิดเห็นของทั้งนักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่มีต่อกลวิธีกรให้คำปรึกษาของครูแนะแนวหรือบุคลากรให้คำปรึกษาในเรื่องที่ให้คำปรึกษาทั้ง 3 เรื่อง คือ การศึกษาอาชีพ และปัญหาส่วนตัวและสังคม พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่แตกต่างกันไม่มีผลต่อการรับรู้ต่อกลวิธีกรให้คำปรึกษา และคล้ายกับสุภาณี อินทรอักษร (2542) ได้ศึกษาองค์ประกอบของคุณลักษณะครูที่ปรึกษาในกลุ่มตัวอย่าง คือนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในทัศนคติของนักเรียน ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบคุณลักษณะของครูที่ปรึกษา ทั้งหมด 8 องค์ประกอบ คือ ด้านมนุษยสัมพันธ์ ด้านความรู้ ด้านความรับผิดชอบ

ด้านการมีวิสัยทัศน์ ด้านการเสียสละ ด้านความใจกว้าง ด้านความเป็นผู้นำ และด้านการตัดสินใจ พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่มีผลต่อคุณลักษณะครูที่ปรึกษา

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1) ในการคัดเลือกบุคคลเพื่อทำหน้าที่ผู้ให้การปรึกษาในโรงเรียน ผู้บริหารโรงเรียนควรคำนึงถึงความต้องการของนักเรียนส่วนใหญ่ประกอบการพิจารณาเพื่อให้เกิดผลดีกับการปฏิบัติงาน

2) สถาบันที่ทำการผลิตผู้ให้การปรึกษาควรเน้นเรื่องการฝึกปฏิบัติ เพื่อให้เกิดคุณลักษณะการให้การปรึกษาที่จำเป็นต่าง ๆ โดยเน้นครูทุกคนควรเป็นครูแนะแนวตามนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ

3) ควรให้การสนับสนุนให้ผู้ให้การปรึกษาในโรงเรียน หรืออาสาสมัครได้รับการอบรมในเรื่องที่เกี่ยวกับการให้การปรึกษาอย่างสม่ำเสมอเพื่อเปิดโอกาสให้บุคลากรทางการให้การปรึกษาได้สัมมนาร่วมกันเกี่ยวกับปัญหาการทำงานและร่วมกันหาแนวทางแก้ไข อีกทั้งเป็นการรับความรู้ใหม่ ๆ และมีโอกาสปรับปรุงตนเองให้มีประสิทธิภาพ

2. ข้อเสนอแนะในการท่ววิจัยครั้งต่อไป

1) ควรทำการศึกษาเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่างนักเรียนทุกชั้นปี นอกจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 1 เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนทุกระดับชั้นมีการปรับตัวทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สังคม สติปัญญาสามารถพัฒนาตนเองได้เต็มศักยภาพ

2) ควรทำการศึกษาปัญหาและสำรวจความต้องการการให้การปรึกษาด้านอื่น ๆ นอกจากในงานวิจัยที่เสนอ 6 ด้าน

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). รายงานความก้าวหน้าการจัดการเรียนรู้อัตนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานปี 2551-2552. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: บริษัท เพลิน สตูดิโอ จำกัด.
- _____. (2545). หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

- กาญจนา ไชยพันธุ์, วิศรา ศรีสวัสดิ์. (2540). **คุณลักษณะของผู้ให้การปรึกษาที่นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ของมหาวิทยาลัยขอนแก่นต้องการปรึกษา**. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- จารวี ชัยรัตน์. (2541). **ปัญหาและความต้องการบริการแนะแนวของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร จังหวัดเชียงราย**. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ณัฐร ชนชนม์. (2544). **การให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาที่ปฏิบัติจริงและพึงประสงค์ของ โรงเรียนสงขลาเทคโนโลยี**. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา การบริหารอาชีวศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- นิรมล เกตุวงศ์. (2543). **ความต้องการบริการให้คำปรึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนแม่ทะประชาสามัคคีจังหวัดลำปาง**. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยา การศึกษาและการแนะแนว มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2535). **การวิจัยเบื้องต้น**. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ผกาพรรณ อยู่สกุล. (2551). **การวิจัยประเมินความต้องการจำเป็นเพื่อพัฒนาการบริการให้การปรึกษาของ ครูแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษา**. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- มัลลวีร์ อุดลวัฒน์ศิริ. (2554). **เทคนิคการให้คำปรึกษา: การนำไปใช้**. ขอนแก่น: หจก. โรงพิมพ์คลังนานาวิทยา.
- วิเชียร อินทรสมพันธ์. (2551). **การเห็นคุณค่าในตนเอง**. วารสารสารสนเทศ, 9(1): 28; มกราคม – มิถุนายน.
- ศิริลักษณ์ ท้าวหาญ. (2544). **การศึกษาความต้องการบริการให้คำปรึกษาของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพวิทยาลัยการอาชีพกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี**. ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชา จิตวิทยาการให้คำปรึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2552). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ: ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2552). **การวัดและประเมินผลการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน**. กรุงเทพฯ: ชวนพิมพ์.
- สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาและการให้คำปรึกษา. (2552). **จิตวิทยา**. ขอนแก่น: คลังนานาธรรม.
- สุภาณี อินทรอักษร. (2542). **การวิเคราะห์องค์ประกอบคุณลักษณะของอาจารย์ที่ปรึกษานักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น**. ปริญญานิพนธ์การศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- อุบลวรรณ สวนมาลี. (2553). **กลวิธีสื่อสารในการให้คำปรึกษาของครูแนะแนวและความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อกลวิธีที่ใช้**. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาศาสตร์เพื่อการสื่อสาร มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- Krejcie and Morgan. (1970). **Elementary sampling theory**. Englewood Cliffs, NJ: Prentice-Hall.
- Orwig, C.E. (1971). **The Effect of Race, Sex and Selected Appearance Variables on the Attractiveness of Counselor to Black Inner-City Junior High School Student**. **Dissertation Abstracts International**, 33: 9694-A.
- UNESCO. (2004). **Why is Education Important?**. United Nations Education, Scientific and Cultural Organization, Retrieved June 10, 2007, from http://portal.unesco.org/education/en/ev.phpURL_ID=28703&URL_DO=DO_TOPIC&URL_SECTION=201.html.